

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.024 van 21 juni 2011
in de zaak A. 198.476/XIV-32.647**

In zake: Nazir MIR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Leen Wetsels
kantoor houdend te 3600 Genk
Stoffelsbergstraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 november 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van “onbekende datum” waarbij werd vastgesteld “dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op datum van kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Voorwerp van de vordering tot schorsing

2. De vordering tot schorsing, ingesteld op 30 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van dezelfde beslissing.

III. Verloop van de rechtspleging

3. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2011.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen Wetsels, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Carl Kestens, die loco advocaat Stefaan Verbouwe, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

IV. Feiten

4. De verzoeker komt op 14 augustus 2010, zonder enig identiteitsdocument, België binnen en dient een asielaanvraag in. De verzoeker verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 17 december 1993.

Verzoekers identiteit wordt vastgesteld aan de hand van zijn verklaringen. Aangezien er twijfel is over de ingeroepen minderjarigheid van de verzoeker, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek te laten uitvoeren.

Op 19 augustus 2010 wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Op 14 september 2010 houdt de dienst Voogdij, in aanwezigheid van een tolk, met de verzoeker een informatie- en identificatiegesprek “bij twijfel aan de leeftijd”.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat de verzoeker op 21 september 2010 bij prof. dr. G. Willems een “deskundig onderzoek” teneinde zijn leeftijd te schatten: na een kort klinisch tandheelkundig onderzoek, wordt zowel een orthopantomogram vervaardigd van gans de boven- en ondertandboog, als een radiografie van de beide mediale claviculae en van het linker handpolsgewricht.

De conclusie van de leeftijdsschatting luidt als volgt: “Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Mir Nasir op datum van 21-09-2010 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is”.

Vervolgens concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Nasir MIR van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.

Dit is de bestreden beslissing.

V. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoeker voert de schending aan van de “motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in samenhang met de schending van artikel 5 en 6, §2 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoeker de schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, bedoelt.

5.1. De verzoeker voert in het eerste onderdeel van het middel in essentie aan dat de bestreden beslissing niet aan de formele motiveringsplicht beantwoordt omdat enkel wetsartikelen worden aangehaald zonder nadere toelichting, er een feitelijke motivering ontbreekt en omdat de overwegingen omtrent het medisch onderzoek onvoldoende zijn. De verzoeker weet niet welke medische onderzoeken werden uitgevoerd en het medisch verslag, waarnaar de verwerende partij verwijst, werd niet bij de beslissing gevoegd.

5.2. In het tweede onderdeel van het middel betwist de verzoeker de draagkracht van het determinerend motief, aangezien uit het woordgebruik in de conclusie “twijfel” blijkt.

De verzoeker acht het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden omdat hij tijdens het gesprek op de dienst Voogdij werd bijgestaan door een tolk Urdu, taal die hij niet kende, waardoor hij in het Engels moest antwoorden, hetgeen aanleiding kon geven tot interpretatieproblemen. De verwerende partij heeft de bestreden beslissing niet gedateerd, hetgeen eveneens onzorgvuldig handelen betekent.

De verzoeker voert ook de schending van het redelijkheidsbeginsel aan, gelet op de gevolgen van de bestreden beslissing.

6. Beoordeling

6.1. Wat het eerste onderdeel van het middel betreft:

De aanhef van de bestreden beslissing vermeldt dat het een leeftijdsbepaling betreft overeenkomstig de “artikelen 3, §2, 2°; 6, §2; 7 en 8, §1, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002 [...]”. Verder maakt de bestreden beslissing nogmaals gewag van de programmawet van 24 december 2002, inzonderheid Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” en van het koninklijk besluit van 22 december 2003 tot uitvoering van voornoemde Titel XIII, Hoofdstuk 6, Programmawet. In de conclusie van de bestreden beslissing worden opnieuw de specifiek toepasselijke artikelen van de voormelde Programmawet van 24 december 2002 aangehaald om tot de conclusie inzake verzoekers leeftijd(sbepaling) te komen.

De bestreden beslissing geeft aldus duidelijk de juridische grondslag aan waarop zij is gesteund. In de bestreden beslissing wordt het wettelijk kader, waarbinnen deze zich situeert, aangegeven. De bestreden beslissing beantwoordt aldus aan de vereisten van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, zonder dat het verder toelichten of citeren van de wetsartikelen noodzakelijk is. De verzoeker zet niet uiteen hoe deze juridische verwijzingen hem niet toelaten de genomen beslissing te begrijpen.

Wat de feitelijke overwegingen betreft, vermeldt de bestreden beslissing verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd, de twijfel van de dienst Vreemdelingenzaken over zijn minderjarigheid, het gesprek met de dienst Voogdij in aanwezigheid van een tolk Urdu, het medisch onderzoek om na te gaan of de verzoeker al dan niet jonger is dan achttien jaar, en ten slotte het feit dat uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat de verzoeker op 21 september 2010 met redelijke

zekerheid een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, namelijk 20.3 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar. Volgens de dienst Voogdij blijkt uit het medisch onderzoek dat de verzoeker meer dan achttien jaar oud is, waardoor hij niet meer in aanmerking komt voor voogdij als niet begeleide minderjarige vreemdeling.

De bestreden beslissing bevat aldus op afdoende wijze de juridische en feitelijke overwegingen die aan haar ten grondslag liggen, geeft concreet aan hoe zij op grond van de pertinente feiten tot de bepaling van verzoekers leeftijd gekomen is en tot de conclusie dat verzoekers voogdij van rechtswege op datum van de kennisgeving van de beslissing is vervallen, met toepassing van de aangehaalde wetsbepalingen.

Beslissingen over het verval van de hoede van de dienst Voogdij zijn afdoende formeel gemotiveerd door het overnemen of aanhalen van de conclusie van het medisch onderzoek, een conclusie die het medisch resultaat van de leeftijdsschatting aangeeft zonder dat de medische verslagen bij de beslissing dienen te worden gevoegd of meegedeeld aan de verzoeker.

De verzoeker weet waarom de bestreden beslissing is genomen: ze steunt namelijk op een medisch onderzoek waaruit blijkt dat hij ouder is dan achttien jaar.

6.2. Wat het tweede onderdeel van het middel betreft:

De medische leeftijdsbepaling heeft niet tot doel de exacte leeftijd van de verzoeker te bepalen. Enkel moet worden vastgesteld of de verzoeker al dan niet minderjarig is. Hierover laat het besluit van de arts geen twijfel bestaan: hij verklaart dat de betrokkene een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, met inbegrip van de gehanteerde standaarddeviatie van een “2-tal jaar”. Deze conclusie stelt de dienst Voogdij in de mogelijkheid om de juridische toestand van de verzoeker exact te bepalen.

De standaarddeviatie wordt gehanteerd om de afwijkingen die kunnen bestaan door betrokkenes origine en specifieke kenmerken in de eindconclusie te verrekenen. Zij doet geen afbreuk aan het besluit dat de verzoeker

meerderjarig is en van rechtswege vervallen is van de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij.

Naast het feit dat de verzoeker niet aantoont dat er effectief interpretatieproblemen geweest zijn, laat staan hoe deze de bestreden beslissing concreet hebben beïnvloed, blijkt uit het administratief dossier dat de verzoeker als moedertaal en gesproken taal naast het Bengaals ook het Engels heeft vermeld.

Het gegeven dat de dienst Voogdij de bestreden beslissing niet heeft gedateerd, impliceert nog geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel bij de totstandkoming van de bestreden beslissing zelf.

De dienst Voogdij beschikt bij de beoordeling van de minderjarigheid van een persoon over geen beoordelingsvrijheid. Op grond van de voorliggende gegevens moet hij oordelen of de betrokkene minderjarig of meerderjarig is. De vraag naar de redelijkheid van de genomen beslissing stelt zich derhalve niet.

Het enig middel is in zijn geheel ongegrond.

VI. Onderzoek van de vordering tot schorsing

7. Aangezien deze zaak slechts korte debatten vereist, is er grond om toepassing te maken van artikel 93 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Er is bijgevolg geen grond meer om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 juni 2011,
door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen